

Uitspraak B 2024005/2024-80-01

commissie van beroep seksuele intimidatie

Kamer : **Commissie van beroep seksuele intimidatie**
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. drs. H.P.M. Kester
(lid) : mr. F.J. Wiarda
(lid) : mr. S.B. de Pauw Gerlings-Dohrn
juridisch secretaris : mr. M. Kaemingk

Zaaknummer : **B 2024005/2024-80-01**

In de zaak van:

1. **Beklaagde in hoger beroep**

naam : [naam beklaagde]
wonende te : [woonplaats]
lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Lawn Tennis Bond
gemachtigde : mr. R.L.I. Jansen

2. **Aanklager** : mr. J.B. Develing

3. **Het procesverloop**

- op 9 oktober 2023 heeft de aanklager namens de Koninklijke Nederlandse Lawn Tennis Bond (hierna: KNLTB) aangifte gedaan tegen [naam beklaagde] (hierna: [naam beklaagde]) van overtreding van het Reglement Seksuele Intimidatie van 1 april 2019 (hierna: het tuchtreglement);
- de tuchtcommissie van het ISR heeft in eerste aanleg op 11 maart 2024 uitspraak gedaan. De tuchtcommissie heeft:
 - o [naam beklaagde] vrijgesproken van overtreding van artikel 6, lid 11, aanhef en sub v, van het tuchtreglement;
 - o de KNLTB veroordeeld in de kosten.
- de uitspraak is op 12 maart 2024 verzonden aan partijen;
- de aanklager heeft bij beroepschrift (met productie 1 tot en met 10) van 9 april 2024 beroep aangetekend tegen de beslissing van de tuchtcommissie;
- [naam beklaagde] heeft op 12 mei 2024 zijn verweerschrift tegen het beroepschrift ingediend;
- op 30 september 2024 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Daarbij waren aanwezig: [naam beklaagde], bijgestaan door mr. R.L.I. Jansen, mr. J.B. Develing (aanklager bij het ISR), mr. A. van den Oosterkamp (casemanager bij het ISR), en als toehoorder mevrouw M. Megens (namens de KNLTB), [naam slachtoffer], [naam toehoorder], [naam toehoorder], [naam bestuurder] (voorzitter [vereniging 1]).

4. **De procedure in eerste aanleg**

4.1. Op 2 september 2022 hebben de KNLTB en [naam bestuurder], voorzitter van tennisvereniging [vereniging 1], bij het ISR melding gedaan van mogelijke overtreding van het tuchtreglement door [naam beklaagde]. [naam beklaagde] was op het moment van de gestelde overtreding tennisleraar bij de tennisverenigingen [vereniging 1] en [vereniging 2]. De meldingen zagen erop dat [naam beklaagde] zich schuldig zou hebben gemaakt aan seksuele intimidatie. Hij zou bij de toen minderjarige [naam slachtoffer] (hierna: [naam slachtoffer]) op twee momenten tijdens diens slaap zijn dekbed hebben teruggeslagen om naar zijn kruis/billen te kijken en hem hebben betast. Deze incidenten hebben zich voorgedaan tijdens een [evenement] te [plaats] in de zomer van [jaar]. [naam beklaagde] was als begeleider aanwezig op dat [evenement]. De aanklager heeft hiervan aangifte gedaan tegen [naam beklaagde]. In de aangifte wordt [naam beklaagde] verweten dat hij, in een tweetal incidenten, heeft overtreden:

- Artikel 6, lid 11, aanhef en sub v, van het tuchtreglement: *“De begeleider mag de sporter niet op een zodanige wijze aanraken dat de sporter en/of de begeleider deze aanraking naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard zal ervaren, zoals doorgaans het geval zal zijn bij het doelbewust (doen) aanraken van geslachtsdelen, billen en borsten. In het kader van deze norm wordt, doch niet uitsluitend, als een overtreding beschouwd: het aanraken van de sporter of fysieke handelingen verrichten die niet binnen de taakstelling van de begeleider vallen.”*

De aanklager heeft als straf een onvoorwaardelijke functie-uitsluiting voor de functie van trainer/coach bij de KNLTB, dan wel enige andere begeleidende functie in de breedste zin van het woord, aan minderjarigen voor de duur van 2 jaar, gevorderd. De straf dient in te gaan per [datum ordemaatregel], de dag waarop aan [naam beklaagde] een bestuurlijke ordemaatregel is opgelegd.

4.2. [naam beklaagde] heeft verweer gevoerd dat er – samengevat – op neerkomt dat hij de hem verweten gedragingen niet heeft gepleegd en het dossier onvoldoende (objectief) (steun)bewijs bevat om een veroordeling te kunnen dragen. [naam beklaagde] is daarom van mening dat hij moet worden vrijgesproken.

4.3. De tuchtcommissie heeft op 11 maart 2024 [naam beklaagde] vrijgesproken van de tenlastegelegde overtreding van artikel 6, lid 11, aanhef en sub v, van het tuchtreglement.

5. **De gronden van beroep**

Standpunt van de aanklager

- 5.1. De tuchtcommissie heeft de door de aanklager op 6 februari 2024 ingediende akte 'aanvulling op aangifte' ten onrechte niet volledig toegelaten tot de procedure. Hierdoor heeft de tuchtcommissie de zaak niet in zijn volledigheid kunnen beoordelen. De aanklager heeft de niet-toegelaten stukken – de verslagen van de gesprekken tussen de onderzoekscommissie van het ISR en [slachtoffer] en [getuige] (hierna: [getuige]) – alsnog als productie 9 en 10 bij beroepschrift ingebracht, zodat deze stukken in hoger beroep kunnen worden beoordeeld. Het indienen van deze stukken levert geen strijd op met de goede procesorde, omdat [naam beklaagde] gelegenheid heeft gehad om kennis te nemen van deze stukken en om daarop te reageren. [naam beklaagde] heeft hier ook daadwerkelijk op gereageerd, zodat hij niet in zijn belangen is geschaad.
- 5.2. Ten aanzien van 'incident I' hebben zowel [slachtoffer] als [getuige] consistent en duidelijk verklaard. Eventuele inconsistenties zijn tuchtrechtelijk niet relevant of zijn verklaarbaar. Zeker in het licht van tijdsverloop en de wijze waarop en de setting waarbinnen vragen werden gesteld. Het is niet mogelijk om op alle verschillende momenten op gelijke wijze tot in detail te verklaren. Kleine verschillen duiden juist op authenticiteit van de verklaringen en niet op een vooropgesteld plan of op elkaar afgestemde verklaringen.
- 5.3. Incident II kan niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld, zodat dit incident op zichzelf niet kan leiden tot overtreding van het tuchtreglement. Echter, de beschreven gedragingen van [naam beklaagde] komen overeen met die van 'incident I', zodat de handelwijze van [naam beklaagde] ten aanzien van 'incident II' kan dienen als steunbewijs voor 'incident I'.
- 5.4. Uit de afgelegde verklaringen volgt dat voldoende aannemelijk is dat 'incident I' heeft plaatsgevonden en [naam beklaagde] daarmee het tuchtreglement heeft overtreden. De tuchtcommissie heeft [naam beklaagde] ten onrechte vrijgesproken.

Het verweer van [naam beklaagde]

- 5.5. [naam beklaagde] heeft verweer gevoerd tegen het beroep van de aanklager. Voor zover relevant zal de commissie van beroep bij de beoordeling daarop ingaan.

6. **De beoordeling**

Ontvankelijkheid

6.1. Niet ter discussie staat dat de aanklager in zijn beroep kan worden ontvangen.

Formeel: omvang van het procesdossier

Productie 9 en 10: Gespreksverslagen van de onderzoekscommissie van het ISR

6.2. [naam beklaagde] heeft bezwaar gemaakt tegen toelating van productie 9 en 10. De vraagstelling in deze als productie overgelegde gespreksverslagen is niet open, objectief en kritisch, maar juist sturend en leidend naar voor de aanklager gunstigere conclusies. Daarnaast zijn de gespreksverslagen onvoldoende geloofwaardig en betrouwbaar. Het toelaten van deze producties is in strijd met het beginsel van een eerlijke procedure, aldus [naam beklaagde].

6.3. Het bezwaar van [naam beklaagde] wordt afgewezen. De aanklager heeft deze producties ingediend bij het beroepschrift en [naam beklaagde] heeft de gelegenheid gehad hierop te reageren. Zowel in zijn verweerschrift als tijdens de mondelinge behandeling heeft [naam beklaagde] gereageerd. Hierdoor is geen sprake van strijd met het beginsel van een eerlijke procedure. De overige bezwaren van [naam beklaagde] hebben betrekking op de inhoud van de gespreksverslagen. Die bezwaren zullen, voor zover nodig, worden betrokken in de inhoudelijke beoordeling van de kwestie.

Beoordelingskader

6.4. De commissie van beroep zal overgaan tot een inhoudelijke beoordeling. Beoordeeld moet worden of de aan [naam beklaagde] verweten gedragingen een overtreding opleveren van artikel 6, lid 11, aanhef en sub v, van het tuchtreglement. Voor de vraag of er sprake is van een overtreding zijn medebepalend de opvattingen in de Nederlandse maatschappij met betrekking tot seksuele intimidatie en de gewoonten of gebruiken bij de desbetreffende sportbond ten tijde van de overtreding. Het bewijs van een overtreding is geleverd wanneer op grond van de feiten en omstandigheden het voldoende aannemelijk is dat een beklaagde de overtreding heeft begaan.

Inhoudelijke beoordeling

Incident I

- 6.5. De aanklager verwijt [naam beklaagde] dat hij tijdens een [evenement] in de zomer van [jaar] het dekbed van [slachtoffer] die, op dat moment 14 jaar oud, lag te slapen, heeft teruggeslagen om naar zijn kruis/billen te kijken en hem te betasten. [naam beklaagde] heeft hierdoor artikel 6, lid 11, aanhef en sub v, van het tuchtreglement overtreden, aldus de aanklager.
- 6.6. De commissie van beroep acht voldoende aannemelijk dat [naam beklaagde] de gestelde gedraging inderdaad heeft begaan en hij daarmee het hiervoor genoemde artikel van het tuchtreglement heeft overtreden. Anders dan de tuchtcommissie is de commissie van beroep van oordeel dat voldoende aannemelijk is, dat [naam beklaagde] het dekbed van [slachtoffer] heeft teruggeslagen, naar zijn kruis en/of billen heeft gekeken en hem heeft betast. De verklaringen die [slachtoffer] hierover heeft afgelegd bij de politie, tegenover de rechter-commissaris en bij het ISR bevatten op detailniveau wellicht verschillen, maar van een inconsistente en ongeloofwaardige verklaring is geen sprake. Dat derden wellicht wel afwijkend ten opzichte van de verklaring van [slachtoffer] hebben verklaard, doet niets af aan de inhoud van de verklaringen van [slachtoffer]. Hij heeft namelijk telkens verklaard dat hij wakker werd met/van een hand onder zijn broek en onderbroek, dat die hand zich rond zijn billen bevond en dat zijn onderbroek naar beneden werd gedaan. [slachtoffer] werd hier wakker van en herkende [naam beklaagde] die naast hem zat. [slachtoffer] heeft telkens verklaard dat hij en [naam beklaagde] vervolgens met elkaar hebben gesproken.
- 6.7. [naam beklaagde] heeft weliswaar ontkend dat hij de gestelde gedragingen heeft verricht, maar heeft wel erkend dat hij in de slaapzaal aanwezig was, naar [slachtoffer] is toegelopen en hem heeft aangeraakt, omdat hij dacht dat [slachtoffer] een nachtmerrie had. De commissie van beroep heeft echter geen enkele reden om te veronderstellen dat de verklaring van [slachtoffer] onjuist is en/of [slachtoffer] erop uit is geweest om [naam beklaagde] (doelbewust) te beschadigen door hem vals te beschuldigen. Zowel [slachtoffer] als [naam beklaagde] hebben hierover niets gesteld, zodat de commissie van beroep ervan uitgaat dat de onderlinge relatie tussen beiden, tot het incident, goed was. In dit licht komt de commissie van beroep tot de conclusie dat [naam beklaagde] zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 6, lid 11, aanhef en sub v, van het tuchtreglement zoals de aanklager heeft gesteld. Gelet hierop behoeft incident II, te meer gelet op het standpunt dat de aanklager hierover heeft ingenomen, geen verdere bespreking. Op grond van artikel 8, leden 1 en 3, van het tuchtreglement is voornoemde overtreding strafbaar.

De straf

- 6.8. Er moet worden beoordeeld wat in dit geval een passende straf is. De commissie van beroep overweegt daarover het volgende.
- 6.9. Alle sporters moeten zich veilig en onbezorgd kunnen voelen bij het uitoefenen van hun sport. Dat geldt niet alleen voor meerderjarige, maar juist ook voor minderjarige sporters en hun ouders. Het is de taak van eenieder binnen de bond en een vereniging om zich hiervoor in te spannen. Trainers en coaches als begeleiders in de zin van het tuchtreglement, spelen hierbij een belangrijke rol. Zij genieten het vertrouwen van de leden en, ingeval van minderjarigheid, ook van hun vertegenwoordigers. Zij verwachten, gaan ervan uit en mogen erop vertrouwen, dat de sporters in een veilige omgeving, waarin eervol en respectvol met hen zal worden omgegaan, kunnen sporten. [naam beklagde] heeft dit in hem gestelde vertrouwen beschaamd.
- 6.10. De gedragingen van [naam beklagde] hebben ruim twee jaar geleden plaatsgevonden. Hij heeft hiervoor op [datum ordemaatregel] een bestuurlijke ordemaatregel opgelegd gekregen die onder andere inhield een contactverbod met zijn minderjarige pupillen en een verbod om zijn functie van trainer uit te voeren. Na wijziging van deze ordemaatregel op 3 maart 2023 was het [naam beklagde] wel toegestaan om meerderjarigen te trainen. Verder is [naam beklagde] al geruime tijd in afwachting van een strafzaak die het Openbaar Ministerie voornemens is door te zetten. De KNLTB heeft [naam beklagde] laten weten dat zij, ongeacht de uitkomst van deze tuchtrechtelijke procedure, in afwachting van de eventuele strafrechtelijke procedure, zal vasthouden aan de opgelegde bestuurlijke ordemaatregel. Niet is gebleken dat [naam beklagde] de opgelegde bestuurlijke ordemaatregel heeft geschonden en/of dat er zich andere incidenten in verband met de KNLTB hebben voorgedaan.
- 6.11. Gelet op deze feiten en omstandigheden is de commissie van beroep van oordeel dat oplegging van een verbod tot het uitoefenen van de functie van trainer/coach van minderjarigen bij de KNLTB voor de duur van twee jaar passend en geboden is. De aard van de overtreding rechtvaardigt naar het oordeel van de commissie van beroep een onvoorwaardelijke functie-uitsluiting. De ingangsdatum van de straf zal worden bepaald op [datum ordemaatregel], de dag waarop aan [naam beklagde] de bestuurlijke ordemaatregel is opgelegd. Voor [naam beklagde] betekent dit hij met ingang van [datum] zijn functie van trainer/coach van minderjarigen weer mag gaan vervullen.

De kostenveroordeling

6.12. De kostenveroordeling is geregeld in artikel 25, lid 11, van het tuchtreglement. Gelet op het voorgaande ziet de commissie van beroep geen aanleiding om af te wijken van de hierin geformuleerde hoofdregel. De kosten van beroep worden vastgesteld op een bedrag van € 500,- en komen ten laste van de KNLTB.

7. **De uitspraak**

De commissie van beroep:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- vernietigt de uitspraak van de tuchtcommissie;
- legt [naam beklaagde] een functie-uitsluiting op voor de functie van trainer/coach van minderjarigen bij de KNLTB, dan wel enige andere begeleidende functie in de breedste zin van het woord, voor de duur van 2 jaar;
- bepaalt dat de straf ingaat met ingang van [datum ordemaatregel];
- veroordeelt de KNLTB in de kosten van de behandeling in de zaak, in deze zaak bepaald op € 500,-.

Hilversum, 28-10-2024

mr. drs. H.P.M. Kester
(kamervoorzitter)

mr. M. Kaemingk
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: